

Dosarul nr.3ra-150/22
2-20077148-01-3ra-15022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Crudu împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea din 05 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o decizie nouă de respingere a acțiunii depuse de Vasile Crudu ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 09 iulie 2020, Vasile Crudu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 16 ianuarie 2020, în urma înregistrării sesizării nr.C-13/20, a fost inițiată procedura de control efectuată de către Autoritatea Națională de Integritate în privința sa primar al satul XXXXX cu privire la potențiala încălcare a regimului juridic ale conflictelor de interese.

A susținut că în legătură cu exercitarea mandatului de primar al satului XXXXX, deține calitatea de subiect al declarării intereselor personale în baza Legii nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale.

Potrivit sesizării, în virtutea funcției sale de primar al satul XXXXX a emis o serie de acte administrative în privința XXXXX și XXXXX, care potrivit opiniei autorului sesizării sunt nepoatele sale.

La 22 iunie 2020 Inspectoratul de integritate al Autorității Naționale de Integritate a emis în privința sa Actul de constatare nr.105/20, prin care:

1. S-a constatat că dânsul, deținând mandatul de primar al satul XXXXX, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin:

- neinformarea în conformitate cu art.12 alin.(7) din Legea nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, Autoritatea Națională de Integritate, despre orice situație de conflict de interese real în care se află, în modul stabilit la alin.(5);

- nesoluționarea în conformitate cu art.14 alin.(3) și (4) din Legea nr.133 din 17 iunie 2016, a conflictului de interese real, prin emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, care vizează persoane ce îi sunt apropiate;

2. Respectivul act urmează să i se aducă la cunoștință și informat despre dreptul de-al contestat în termen de 15 zile de la notificarea acestuia, în instanța de contencios administrativ la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

3. S-a sesizat Oficiul Teritorial Călărași al Cancelariei de Stat, în termen de 5 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea inițierii procedurii de încetarea mandatului său din funcția de primar al satului XXXXX.

4. A fost decăzut din dreptul de a exercita funcție publică sau o funcție de demnitate publică, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

5. A fost înscris în Registrul de Stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

Consideră reclamantul că Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 a fost emis de Autoritatea Națională de Integritate neîntemeiat și ilegal, care urmează a fi anulat, din următoarele motive.

A indicat că Inspectoratul de integritate a concluzionat în lipsa unei motivări aplicabile cauzei, că el și persoanele vizate în act, constituie în fapt persoane apropiate în sensul Legii nr.133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și intereselor personale. Circumstanțele de fapt nu au fost cercetate pe deplin, ceea ce denotă caracterul ilegal al actului contestat.

De asemenea, inspectorul de integritate, contrar legii, nu a asigurat în mod efectiv dreptul de a-și prezenta propria poziție pe marginea pretinselor abateri.

În urma analizei actelor remise (scrisoarea nr.04-20/333 din 04 februarie 2020 și scrisoarea nr.04-20/2320 din 22 mai 2020), la etapa cercetării, nu a fost clar stabilit care este pretinsa încălcare săvârșită de către el în cadrul exercitării mandatului, or, în scrisorile remise, inspectorul s-a exprimat la general despre faptul că dânsul a emis acte față de persoane apropiate, fără a specifica în esență, ce relații apropiate și cu cine se pretinde că ar fi deținute de către el.

În viziunea reclamantului aceste circumstanțe sunt destul de importante, deoarece putea să prezinte o poziție întemeiată și să motiveze pe deplin situația care aparent pare a fi încălcare a legislației, ceea ce nu corespunde realității.

Potrivit art.2 din Legea privind declararea averii și a intereselor personale, prin noțiunea de *persoană apropiată* – se înțelege soțul/soția, copilul, concubinul/concubina subiectului declarării, persoana aflată la întreținerea subiectului declarării, de asemenea persoana înrudită prin sânge sau prin adopție cu subiectului declarării (părinte, frate/soră, bunic/bunică, nepot/nepoată, unchi/mătușă) și persoana înrudită prin afinitate cu subiectul declarării (cumnat/cumnată, socru/soacră, ginere/noră).

Până la inițierea în procedurile efectuate de Inspectoratul de integritate dânsul nu cunoștea că se află în relații de rudenie cu XXXXX și XXXXX, presupuse a fi nepoatele sale, și cu XXXXX, presupusă a fi sora sa, care în realitate sunt persoane străine, având relații doar de serviciu.

În acest sens, reclamantul a comunicat că, a crescut într-o familie constituită din următorii membri: tatăl – XXXXX; mama – XXXX; fratele – XXXXX; sora – XXXXX; fratele – XXXXX; fratele – XXXXX; fratele – XXXXX și dânsul, Vasile Crudu.

Despre alți descendenți ai părinților săi nu a cunoscut, și nici nu a avut de unde să cunoască despre rudenie cu persoanele menționate supra.

Ulterior, emiterii actului de constatare, s-a adeverit existența a încă a unei surori XXXXX, concepută de către tatăl său într-o altă relație extraconjugală, până la căsătoria cu masa sa XXXXX.

Cu referire la gradele de rudenie pe linia tatălui său, pe care le-ar deține cu XXXXX, XXXXX și XXXXX, nu a știut și nici nu avea de unde să cunoască respectivele informații, or, potrivit datelor din Registrul populației, persoanele menționate în sesizări și în Actul de constatare sunt descendente, nepoate după bunel, adică al tatălui său, iar sora sa vitregă XXXX, care este mama ultimelor, a fost născută anterior căsătoriei părinților săi. Faptul existenței surorii vitregi a fost trecut în tăcere de către părinții săi.

La fel, nici frații săi nu au cunoscut despre existența surorii vitregi pe linia tatălui.

După ce a i s-a comunicat Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 a luat legătură cu XXXXX, care i-a relatat că toată viața a locuit în satul XXXXX. Din aceasta rezultă, că ambii nici nu au crescut într-o localitate ca să cunoască unul de altul și să țină legături ca să fie descoperite aceste circumstanțe.

Reclamantul a subliniat că instituția juridică a conflictelor de interese, este direcționată spre anumiți factori volitivi și personali pentru subiect al declarării în sensul Legii nr.133/2016.

Prin urmare, existența conflictului de interese se întemeiază pe o percepție personală a subiectului asupra situației faptice, fiind declarate persoanele care constituie sau eventual ar putea fi considerate „persoane apropiate”.

Sarcina identificării persoanelor în legătură cu care a putea apărea un conflict de interese este pusă pe subiectul declarării.

Din cele menționate, nu putea fi ținut de obligația de declarare a conflictului de interese și ulterior abținerea în emiterea actelor ce vizează persoane, care îi sunt străine și cu care nu este legat de relații personale de orice fel. Necunoașterea unor factori obiectivi, precum gradele de rudenie pe linia unui singur predecesor este un fenomen

întâlnit în societate și în lipsa unei obligații de a cunoaște cu certitudine cercul de rude până la un anumit grad, considerând că pretinsele încălcări nu-i pot fi imputate lui.

Mai mult, în copilărie părinții săi nu i-au comunicat despre existența încă a unei surori, iar în adolescență a plecat cu traiul în altă localitate, și revenind din nou în localitatea de baștină în anul XXXXX a decedat tatăl său, fără ai comunica despre sora XXXXX. Iar, în anul XXXXX a decedat mama sa, despre care nici nu se cunoaște dacă a cunoscut aceste circumstanțe.

Inspectoratul de integritate la emiterea actului administrativ contestat nu i-a oferit posibilitatea să prezinte probe în apărarea sa, pentru a justifica acțiunile imputate lui.

De asemenea, actul de constatare nu a fost suficient de motivat prin prisma proporționalității, fiind încălcate în așa mod prevederile art.29, 31 și art.118 din Codul administrativ. Or, conform art.29 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Iar, din dispozițiile art.31 și art.118 din Codul administrativ, rezultă că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Prin urmare, actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 a fost emis de către Autoritatea Națională de Integritate contrar art.29 din Codul administrativ, or, măsura întreprinsă nu este potrivită, nu este necesară și nu este rezonabilă pentru a atinge scopul prevăzut de lege.

Subsecvent, reclamantul a notat că conform art.1 alin.(1) și (2) din Legea nr.133/2016, prezenta lege reglementează: a) obligația și modul de declarare a averii și a intereselor personale de către subiectul declarării și membrii familiei, concubinul/concubina acestuia; b) mecanismul de control al averii dobândite de subiectul declarării și membrii familiei, concubinul/concubina acestuia în perioada exercitării mandatelor sau a funcțiilor publice ori de demnitate publică și de control privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor;

Prezenta lege are drept scop instituirea măsurilor de prevenire și de combatere a îmbogățirii nejustificate, a conflictelor de interese, a stărilor de incompatibilitate, precum și a încălcării regimului juridic al restricțiilor și limitărilor.

Iar, potrivit art.5 din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, autoritatea asigură integritatea în exercitarea funcției publice sau funcției de demnitate publică și prevenirea corupției prin realizarea controlului averii și al intereselor personale și privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor.

Reclamantul a evidențiat că scopul Legii nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate este de a asigura integritatea funcționarilor publici și

a persoanelor cu funcție de demnitate publică, în speță, sub aspectul neadmiterii prejudicierii intereselor generale a societății prin angajarea la serviciu a persoanelor *de facto și de iure* apropiate și favorizarea lor.

A precizat că în speță se constată că lipsește un element crucial și anume, afilierea lui cu XXXXX și XXXXX, presupusele nepoate, întrucât de fapt dânsul nu se află în relații de rudenie cu acestea.

Mai mult, afilierea lipsește nu datorită unor circumstanțe care au depins de ei (cum ar fi au locuit la distanță sau că se află în relații ostile), dar celor care nu au depins de voința lor, întrucât nu au cunoscut că se află în relații de rudenie.

În opinia reclamantului este inadmisibilă aprecierea evident subiectivă și arbitrară a inspectorului de integritate inserate în actul contestat, or, în partea motivată a actului administrativ inspectorul de integritate doar a numit actele emise de către el și a menționat succint datele din Registrul de stat al populației.

Cele menționate supra se confirmă și prin declarațiile scrise prezentate de către el și frații săi.

Distinct, reclamantul a reținut că copia Actului de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 i-a fost notificată la 29 iulie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul poștal de recepție nr.DS9350272526AS.

În contextul enunțat, Vasile Crudu a solicitat admiterea acțiunii și anularea Actului de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința sa, ca fiind ilegal.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea depus de Vasile Crudu. A fost anulat Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Vasile Crudu, ca fiind ilegal.

Prima instanță a motivat soluția de admitere a acțiunii, reieșind din următoarele circumstanțe.

Astfel, instanța de fond a stabilit că Vasile Crudu deține mandatul de primar al satului XXXXX, fapt confirmat prin notificarea Comisiei Electorale Centrale nr. CEC8/1884 din 10 februarie 2020, hotărârea din 25 iunie 2015 a Judecătoriei Călărași și hotărârea din 05 noiembrie 2019 a Judecătoriei Strășeni sediul Călărași (f.d. 70, 71-73, 74-75 dosar administrativ).

La 16 ianuarie 2020 la Autoritatea Națională de Integritate a fost înregistrată sesizarea XXXXX, prin care s-a informat Autoritatea Națională de Integritate despre încălcarea, de către Vasile Crudu, a regimului juridic al conflictelor de interese, manifestată prin nedeclararea și nesoluționarea conflictului de interese apărut în perioada exercitării mandatului de primar în localitatea XXXXX și a emiterii actelor administrative care vizează nepoatele XXXXX și XXXXX precum și concubina XXXXX (f.d.2-7 dosar administrativ).

La 29 ianuarie 2020, conform procesului-verbal de inițiere a controlului, în temeiul prevederilor art.31 din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, în privința lui Vasile Crudu, primar în localitatea XXXXX, a fost inițiat

controlul privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interes (f.d.9-10 dosar administrativ).

Urmare a examinării punctului de vedere al persoanei în privința căreia s-a inițiat procedura de control și a înscrisurilor, la 22 iunie 2020, autoritatea a emis Actul de constatare nr.105/20, prin care s-a concluzionat că Vasile Crudu, deținând mandatul de primar al satului XXXXX, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interes, manifestat prin: neinformarea în scris în conformitate cu art.12 alin.(7) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, în termen de 3 zile de la data constatării, Autoritatea Națională de Integritate, despre orice situație de conflict de interes real în care se află, în modul stabilit la alin.(5); nesoluționarea în conformitate cu art.14 alin.(3) și (4) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, a conflictului de interes real, prin emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, care vizează persoanele ce îi sunt apropiate, și anume, XXXXX și XXXXX (f.d.11-19).

Nefiind de acord cu Actul de constatare și concluziile expuse în acesta, Vasile Crudu s-a adresat în judecată cu prezenta acțiune cu privire la anularea Actului de constatare nr. 105/20 din 22 iunie 2020 emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui ca fiind ilegal.

Prima instanță a subliniat că la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond.

S-a reținut că obiect al acțiunii este Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 a Autorității Naționale de Integritate, prin care au fost constatate încălcările și aplicată sancțiunea în privința reclamantului.

Cu trimitere la art.2, art.3, art.12 alin.(1) – (5) și alin.(10) din Legea nr.133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale, prima instanță a menționat că la momentul când reclamantul Vasile Crudu a emis actele juridice specificate în Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 în privința XXXXX și XXXXX, acesta nu cunoștea despre existența conflictului de interes, or, potrivit materialelor cauzei și explicațiilor date în cadrul ședinței judiciare, până la inițierea în procedurile efectuate de autoritatea pârâtă, ultimul nu a cunoscut despre faptul că, se află în careva relații de rudenie cu XXXXX (bibliotecară la Primăria XXXXX) și XXXXX (contabil-șef la Primăria XXXXX), cele din urmă constituind, pentru reclamant, persoane străine cu care îl legau exclusiv relațiile de muncă.

La fel, faptul că reclamantul Vasile Crudu nu a cunoscut despre relațiile de rudenie cu XXXX și XXXXX, se confirmă și prin declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX (frații lui Crudu Vasile) date în cadrul ședinței de judecată, care au declarat că, despre relația de până la căsătorie a tatălui său nu a cunoscut nici reclamantul, nici frații acestuia. Au mai declarat că, părinții lor demult au decedat, iar, pe parcursul vieții, nici mama și nici tatăl acestora nu au povestit despre faptul că, tatăl lor ar mai fi avut o fiică din relație extraconjugală.

Prima instanță a constatat că Cruđu Vasile nu a cunoscut faptul că mai are o soră din relația extraconjugală a tatălui său, și prin urmare, nu putea să cunoască nici despre existența nepoatelor XXXXX și XXXXX, or, despre aceste circumstanțe reclamantul a aflat pe parcursul desfășurării procedurii de către Autoritatea Națională de Integritate în privința lui.

Respectiv, eventuala obligație a lui Vasile Cruđu privind declararea conflictului de interese a survenit anume din acest moment.

La acest capitol, prima instanță a reținut că potrivit art.37 alin.(3) din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, în cadrul controlului, inspectorul de integritate avea obligația stabilită de lege de a invita reclamantul de a depune punctul de vedere asupra faptelor imputate, or, această obligație corespunde drepturilor acestuia reglementate de norma art.33 de a lua cunoștință de actele și de materialele dosarului, inclusiv sesizarea depersonalizată și de a prezenta datele și informațiile pe care le consideră necesare. Pe când în speță însă, reieșind din materialele dosarului administrativ, și anume, scrisorile nr.04/20-332 din 04 februarie 2020 și nr.04-20/2320 din 22 mai 2020, autoritatea pârâtă nu a stabilit clar care este pretinsa încălcare comisă de reclamant în cadrul exercitării mandatului, or, în scrisorile respective, inspectorul s-a exprimat în general despre faptul că reclamantul a emis acte față de persoane apropiate, fără a specifica în esență, ce tip de relații apropiate sânt vizate.

Aceste circumstanțe de fapt, în viziunea primei instanțe au fost de natură să lezeze dreptul lui Vasile Cruđu de a prezenta o poziție întemeiată și de a motiva pe deplin că, situația care, aparent, se prezintă ca fiind încălcare a legislației, nu corespunde realității.

Nu a fost reținut argumentul Autorității Naționale de Integritate precum că autoritatea nu ar deține pârghii de a verifica intenția reclamantului la momentul emiterii actelor juridice prin prisma faptului dacă reclamantul a cunoscut ori nu despre relațiile de rudenie cu XXXXX și XXXXX, or, reieșind din prevederile art.19 din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, inspectorii de integritate primesc, colectează, centralizează și procesează date și informații cu privire la incompatibilitățile și conflictele de interese ale persoanelor care ocupă o funcție publică sau de demnitate publică.

Cu referire la art. 20 alin.(1) Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și art.87 alin.(1) din Codul administrativ, prima instanță e subliniat că autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt. În special ea poate: a) să solicite informații de tot felul; b) să audieze participanți, martori și experți/specialiști sau să solicite declarații scrise din partea acestora.

Mai mult, o obligație legală a inspectorului de integritate este cercetarea din oficiu, care prin prisma art.22 din Codul administrativ, autoritățile publice cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Din cele menționate, prima instanță a conchis că, în cadrul judecării cauzei, Autoritatea Națională de Integritate nu a prezentat careva probe admisibile și pertinente care ar demonstra respectarea obligației stabilite de lege de a cerceta starea de fapt din

oficiu, prin a verifica existența intenției reclamantului Crudu Vasile la momentul săvârșirii faptelor ce i se impută prin actul de constatare contestat. Or, intenția reprezintă, o condiție obligatorie în imputarea subiectului Legii nr.133/2016 a neinformării Autorității Naționale de Integritate despre orice situație de conflict de interese real în care se află și a nesoluționării conflictului respectiv.

Mai mult ca atât, din însăși noțiunea de *conflict de interese*, prevăzută în Legea nr.133/2016, acesta reprezintă situația în care subiectul declarării are un interes personal ce influențează, sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii.

Pe lângă acestea, legea definește interesul personal ca fiind orice interes material sau nematerial al subiectului declarării ce rezultă din activitățile sale în calitate de persoană privată, din relațiile sale cu persoane apropiate sau cu persoane juridice și alți agenți economici, indiferent de tipul de proprietate, din relațiile sau afiliațiile sale cu organizații necomerciale, inclusiv cu partidele politice și cu organizațiile internaționale.

Prin urmare, interesul personal, în sensul legii pre-citate, nu poate să existe fără intenție, în speță, conștientizarea, de către reclamant a relațiilor de rudenie pe care le avea cu XXXXX și XXXXX la momentul semnării actelor juridice specificate în actul de constatare.

La caz, însă, autoritatea pârâtă nu a demonstrat existența vreunui interes personal al lui Crudu Vasile la momentul încheierii actelor juridice cu XXXXX și XXXXX, întrucât după cum s-a constatat în ședința de judecată, până la inițierea procedurii de către Autoritatea Națională de Integritate, reclamantul nu a cunoscut despre existența relațiilor de rudenie cu acestea. Iar, autoritatea nu a acționat în vederea cercetării în ansamblu stării de fapt în cadrul procedurii administrative, prin omisiunea de a verifica dacă, într-adevăr, Vasile Crudu a fost în situația în care acesta ar avea interes personal ce influențează, sau ar putea influența exercitarea imparțială, obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii. Or, Vasile Crudu nu putea fi ținut de obligația de declarare a conflictului de interese și, ulterior, abținerea în emiterea actelor ce vizează persoane care îi sunt străine și cu care nu este legat de relații personale. Iar, în lipsa obligației de a cunoaște cu certitudine cercul de rude până la un anumit grad, în opinia instanței, încălcările din Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 nu îi pot fi imputate reclamantului.

Nu a fost reținută nici alegația reprezentantului Autorității Naționale de Integritate precum că reclamantul Crudu Vasile ar fi cunoscut de existența relațiilor de rudenie la momentul semnării actelor juridice (argumentată prin faptul că, despre aceste relații cunoștea secretarul consiliului local și se prezumă că a cunoscut întreg satul, inclusiv reclamantul), deoarece nu are niciun suport probator relevant, fiind o ipoteză personală a reprezentantului autorității, care nu poate fi pusă la baza concluziei de legalitate a actului contestat.

Pe final, prima instanță a concluzionat că la emiterea actului administrativ contestat, Autoritatea Națională de Integritate și-a exercitat dreptul discreționar arbitrar, cu depășirea limitelor stabilite de lege și fără a cerceta starea de fapt din oficiu, contrar scopului Legii nr.133/2016. Or, necunoașterea de către reclamant a faptului că XXXXX

și XXXXX îi sunt nepoate la momentul emiterii actelor juridice în privința acestora, convinge instanța despre lipsa interesului personal al lui Vasile Crudu în conflictul creat.

La 15 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel împotriva primei instanțe, iar la 05 mai 2021 a prezentat motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 05 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost casată integral hotărârea din 05 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o decizie nouă de respingere a acțiunii depuse de Vasile Crudu ca neîntemeiată.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a motivat soluția de respingere a acțiunii reieșind din următoarele aspecte.

Instanța de apel a constatat că Vasile Crudu deține mandatul de primar al satului XXXXX, începând cu anul 2015 - până în prezent, fapt confirmat prin notificarea Comisiei Electorale Centrale nr. CEC8/1884 din 10 februarie 2020, hotărârea Judecătoriei Călărași din 25 iunie 2015 și hotărârea Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 05 noiembrie 2019 (f.d. administrativ 70, 71-73, 74-75).

La 13 ianuarie 2020, la adresa Autorității Naționale de Integritate, a parvenit sesizarea XXXXX, prin care a informat Autoritatea Națională de Integritate despre încălcarea de către Vasile Crudu a regimului juridic al conflictelor de interese, manifestată prin nedeclararea și nesoluționarea conflictului de interese apărut în perioada exercitării mandatului de primar în localitatea satului XXXXX și a emiterii actelor administrative care vizează nepoatele XXXXX și XXXXXX precum și concubina XXXXX (f.d. administrativ 2-7).

La 29 ianuarie 2020, în baza procesului-verbal de inițiere a controlului nr.35/20, și în temeiul prevederilor art.31 din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, în privința lui Vasile Crudu, primar în localitatea XXXXX a fost inițiat controlul privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese (f.d. administrativ.9-10).

Prin înștiințarea nr.04-20/2320 din 22 mai 2020 Vasile Crudu a fost informat despre inițierea procedurii de control, iar în conformitate cu art.37 alin.(3) din Legea nr.132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, fiind invitat la sediul Autorității Naționale de Integritate, pentru prezentarea în termen de 15 zile de la recepționarea prezentei scrisori, a punctului de vedere asupra eventualei încălcări a regimului juridic al conflictelor de interese, ce formează obiectul controlului (f.d.21-22).

În urma controlului efectuat, Autoritatea Națională de Integritate a emis actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020, prin care s-a constatat că Vasile Crudu, deținând mandatul de primar al sat. XXXXX, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin: neinformarea în conformitate cu art.12 alin.(7) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, Autoritatea Națională de Integritate, despre orice situație de conflict de interese real în care se află, în modul stabilit la alin.(5), precum și nesoluționarea în conformitate cu art.14 alin.(3), și (4) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și

intereselor personale, a conflictului de interese real, prin emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, care vizează persoanele ce îi sânt apropiate, și anume, XXXXX și XXXXX (f.d.11-19).

Cu trimitere la art.3, art.5, art. art. 10 alin.(1), art.17, art.20, art.189 alin.(1), art. art.208 alin.(1), art.163 lit.c), art.209 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, precum și art.36 alin.(1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr.132 din 17.06.2016 (în redacția legii la momentul întocmirii actului contestat), art.2, art.3 alin.(1) lit.a), art.12 alin.(3) și alin. (4) lit.b) și alin.(7), art.14 alin.(2) – alin.(4), art.23 alin.(4) și alin.(6), art.28 alin.(1) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016, instanța de apel a conchis că Autoritatea Națională de Integritate, întemeiat a emis actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020, deoarece Vasile Crudu, deținând mandatul de primar al satului XXXXX, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin: neinformarea în conformitate cu art.12 alin.(7) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, Autoritatea Națională de Integritate, despre orice situație de conflict de interese real în care se află, în modul stabilit la alin. (5), precum și nesoluționarea în conformitate cu art.14 alin.(3) și (4) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, a conflictului de interese real, prin emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice specificate în Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020, care vizează persoanele ce îi sunt apropiate, și anume, XXXXX și XXXXX.

Or, art.12 alin.(3) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr.133 din 17 iunie 2016, expres reglementează că, conflictul de interese real apare în cazul în care subiectul declarării este chemat să rezolve o cerere/un demers, să emită un act administrativ, să încheie direct sau prin intermediul unei persoane terțe un act juridic, să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii în care are interese personale sau care vizează persoane ce îi sunt apropiate, persoanele fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial și care influențează sau pot influența exercitarea imparțială și obiectivă a mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică.

Iar, în conformitate cu art.12 alin.(4) lit.b) din aceeași lege, în cazul apariției unui conflict de interese real, subiectul declarării este obligat să nu rezolve cererea/demersul, să nu emită actul administrativ, să nu încheie, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, actul juridic, să nu ia sau să nu participe la luarea deciziei în exercitarea mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică până la soluționarea conflictului de interese.

În contextul enunțat, instanța de apel a considerat că prima instanță neîntemeiat a concluzionat temeinicia pretențiilor formulate, întrucât, până la inițierea în procedurile efectuate de autoritatea pârâtă, Vasile Crudu nu a cunoscut despre faptul că se află în careva relații de rudenie cu XXXXX (bibliotecară la Primăria XXXXX) și XXXXX (contabil-șef la Primăria XXXXX), cele din urmă constituind, pentru reclamant, persoane străine cu care îl legau exclusiv relațiile de muncă, fapt ce se mai confirmă și prin declarațiile martorilor XXXXX și XXXXX (frații lui Vasile Crudu), oferite în cadrul ședinței de judecată, care au declarat că, despre relația de rudenie cu XXXXX și

XXXXX, până la căsătorie a tatălui său nu au cunoscut. Iar, părinții lor demult sunt decedați și că pe parcursul vieții, nici mama și nici tatăl acestora nu au comunicat despre faptul că, tatăl lor ar mai fi avut o fiică din relație extraconjugală.

Or, relația de rudenie a fost comunicată la sesizarea inițierii controlului în privința lui Vasile Crudu, de către XXXXX, în cadrul căreia Vasile Crudu, este primar.

Mai mult ca atât, Vasile Crudu în scrisoarea nr.101 din 09 iunie 2020, nu a negat legătura de rudenie cu persoanele vizate în Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 și anume, cu XXXXX și XXXXX, dar a declarat că nu are niciun interes personal și că nu sunt membri de familie și nu locuiesc în familia sa, și că nu sunt la întreținerea sa, ceea ce atestă că, reclamantul a cunoscut despre aceste circumstanțe, deci pentru a fi considerate persoane apropiate, persoanele nu necesită a fi la întreținerea subiectului declarării, sau de a locui împreună cu subiectul, acestea fiind doar înrudite prin sânge sau prin adopție cu subiectului declarării (părinte, frate/soră, bunic/bunică, nepot/nepoată, unchi/mătușă) și persoana înrudită prin afinitate cu subiectul declarării (cumnat/cumnată, socru/soacră, ginere/noră).

Pe lângă acestea, gradul de rudenie, dintre Vasile Crudu, XXXXX și XXXXX, s-a confirmat și prin scrisoarea Agenției Servicii Publice nr.XXXXX din 21 mai 2020, prin care se comunică că persoanele nominalizate sunt rude de gradul III, pe linie colaterală (f.d. administrativ 129). Or, sintagma rudenia colaterală urmează a fi definită ca: rudenie între frați și surori și între descendenții acestora.

Nu a fost reținut argumentul lui Vasile Crudu precum că inspectorul de integritate nu a ținut cont de prevederile legale și nu a asigurat în mod efectiv dreptul lui de a-și prezenta întemeiat poziția pe marginea pretinselor abateri. Iar astfel, în urma analizei actelor remise (scrisoare nr. 04- 20/333 din 04.02.2020 și scrisoarea nr.04-20/2320 din 22.05.2020), lui Vasile Crudu la etapa cercetării, nu a fost clar stabilit care este pretinsa încălcare săvârșită în cadrul exercitării mandatului, or, în scrisorile remise, inspectorul s-a exprimat la general despre faptul că Vasile Crudu a emis acte față de persoane apropiate, fără a specifica în esență, ce relații apropiate și cu cine se pretinde că ar fi deținute de către reclamant.

La acest capitol, instanța de apel, analizând materialele cauzei a constatat că la 22 mai 2020, în conformitate cu art.37 alin.(3) din Legea nr.133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, prin scrisoarea nr.04-20/2320, recepționată la 22 mai 2020, Vasile Crudu a fost invitat la sediul Autorității Naționale de Integritate pentru a-și expune punctul de vedere în termen de 15 zile de la recepționarea invitației, asupra eventualei încălcări a regimului juridic al conflictelor de interese, ce formează obiectul controlului, explicându-i că, exercitându-și mandatul de primar al sat. XXXXX, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin neinformarea și nesoluționarea conflictului de interese real, prin emiterea actelor administrative și încheierea actelor juridice care vizează persoanele ce îi sunt apropiate, cu enumerarea actelor emise în privința persoanelor nominalizate în actele și anume XXXXX și XXXXX (f.d. administrative 133-135).

Mai mult decât atât, instanța de apel a subliniat că prin scrisoarea nr.04/20-332 din 04 februarie 2020, Autoritatea Națională de Integritate a comunicat lui Vasile Crudu

informația privind inițierea controlului privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese, cu explicarea drepturilor, și anume, fiind comunicat ultimului că are dreptul să ia cunoștință cu actele și materialele dosarului, inclusive sesizarea depersonalizată (f.d. administrative 26-27), ceea ce atestă că Autoritatea Națională de Integritate a întreprins măsuri de rigoare în conformitate cu legea, de a comunica în termen și în forma prevăzută de lege informația privind inițierea controlului privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese, iar astfel, nu poate fi invocate argumentul privind neasigurarea în mod efectiv a dreptul lui Vasile Crudu, de a-și prezenta întemeiat poziția pe marginea pretinselor abateri. Or, termenul de 15 zile de la recepționarea invitației, este un termen rezonabil acordat întru expunerea punctului de vedere.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul lui Vasile Crudu precum că Autoritatea Națională de Integritate nu și-a motivat și întemeiat actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020, emis prin prisma proporționalității, întrucât, din conținutul actului contestat se poate conchide că autoritatea nu a motivat în mod suficient actul emis, așa cum nu a stabilit o legătură cauzală dintre gravitatea încălcării și proporționalitatea sancțiunii stabilite. Or, în motivarea actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020, se conțin motivele de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de Autoritatea Națională de Integritate, conform prevederilor art.118 și 119 din Codul administrativ, care cert statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Instanța de apel a concluzionat că actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020, emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Vasile Crudu, este motivat, legal și întemeiat, adoptat cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În această ordine de idei, completul judiciar a remarcat că prima instanță neîntemeiat a stabilit ilegalitatea Actului de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Vasile Crudu, ca fiind emis contrar legii, motiv din care hotărârea primei instanțe a fost integral casată, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată.

La 14 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, iar la 08 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a depus motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 05 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea recursului Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov, a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele

administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A indicat că este eronată concluzia instanței de apel precum că prin scrisoarea nr.101 din 09 iunie 2020 el nu a negat faptul că despre relația de rudenie cu persoanele vizate în sesizare, or, prin înscrisul dat el doar și-a expus punctul său de vedere față de cele constatate de inspectorul de integritate, fără ca să facă astfel de afirmații, fiind expuse teze generale.

În cadrul dezbaterilor judiciare a comunicat primei instanțe că nu a cunoscut despre legătura de rudenie cu XXXXX și XXXXX, fapt ignorat de instanța de apel.

Nu poate fi reținută nici scrisoarea din 21 mai 2020 a Agenției Servicii Publice potrivit căreia persoanele vizate în demers sunt rude de gradul III pe linie colaterală, or, deși rudenia a fost stabilită, totuși instanța de apel nu a luat în considerare că dânsul nu a cunoscut despre acest fapt. Cu atât că, și prin declarațiile martorilor se confirmă circumstanța dată.

Instanța de apel a ținut cont doar de declarațiile secretarului Consiliului local, ca a sesizat ANI, fără a lua în considerare declarațiile sale și a martorilor, care au fost prezenți la ședința de judecată.

De asemenea, instanța de apel a ignorat faptul că a fost încălcată procedura emiterii actului administrativ contestat cu aplicarea eronată a legislației de către inspectorii de integritate, în special, art.19 lit.g) din Legea nr.132/2016.

Consideră recurentul că Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 a fost emisă de Autoritatea Națională de Integritate contrar art.21 din Codul administrativ.

Afară de aceasta, recurentul a reiterat că până la inițierea în procedurile efectuate de Inspectoratul de integritate dânsul nu cunoștea, nici nu putea să cunoască că se află în relații de rudenie cu XXXXX și XXXXX, presupuse a fi nepoatele sale, precum și cu XXXXX, presupusă a fi sora sa, care în realitate sunt persoane străine. Or, potrivit datelor din Registrul populației, persoanele menționate în sesizare și în Actul de constatare sunt descendente (nepoate după bunel) al tatălui său, iar sora sa vitregă, care este mama ultimilor, a fost născută anterior căsătoriei părinților săi. Faptul existenței surorii vitregi a fost trecut în tăcere de către părinții săi. La fel, frații și sora lui nu au cunoscut despre existența surorii vitregi pe linia tatălui.

Abia după ce a luat cunoștință cu Actul de constatare nr.105/20 din 22 iunie 2020 a luat legătură cu XXXXX, care i-a relatat că toată viața a locuit în satul XXXXX. Din aceasta rezultă, că ambii nici nu au crescut într-o localitate ca cunoască unul de altul și să țină legături ca să fie descoperite aceste circumstanțe.

Respectiv, dânsul nu putea fi ținut de obligația de declarare a conflictului de interese și ulterior să se abțină de-a emite acte ce vizează aceste persoane, care îi sunt străine și nu sunt legați de relații personale de orice fel.

Consideră că ANI la emiterea actului de constatare l-a lipsit de posibilitatea de-a prezenta probe de i-ar justifica declarațiile sale.

La fel, autoritatea emitentă nu și-a motivat actul prin prisma proporționalității prevăzut la art.29 din Codul administrativ și nici nu a fost suficient de motivat, fapt ce denotă încălcarea art.31 și art.118 din Codul administrativ.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 noiembrie 2021, în ședință publică.

Actele cauzei atestă faptul că dispozitivul deciziei instanței de apel la 18 noiembrie 2021 a fost expediată la adresa de e-mail a avocatului Nicolae Fomov, care acționează în interesele lui Vasile Crudu în baza mandatului seria MA nr.1518226 din 08 iulie 2020 (f.d. 203) .

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 13 ianuarie 2022 avocatului Nicolae Fomov i-a fost notificată decizia integrală a instanței de apel, iar la 17 ianuarie 2022 lui Vasile Crudu, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție (f.d. 210-211).

În condițiile enunțate, recursul inițial din 14 decembrie 2021 și cel motivat din 08 februarie 2022 au fost depuse de Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov, în conformitate cu art.245 din Codul administrativ.

La 15 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Autorității Naționale de Integritate copia recursului depus de Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, notificată ultimului la 24 februarie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul poștal anexat la actele cauzei, însă intimata nu și-a exercitat acest drept procedural și nu a depus referință (f.d.221-222).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de

consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Vasile Crudu, reprezentat de avocatul Vadim Filipov, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron